

Српску транзицију последњих дванаест година карактеришу две велике, моћне и повезане идеје. Прва је да је добро, одлично чак, узимати кредите где год се може, до кад се може. Друга моћна идеја је да се државна имовина стави на добош, па да се тај новац или потроши, или да се њим отплаћују узети кредити. Без обзира на констелацију политичке моћи, без обзира на то ко управља земљом, без обзира на пратећу реторику, ове две идеје су стубови и константе модерне српске економске политике.

Србија данас запањујуће лако добија кредите, баш као и Југославија у Титово време, можда чак и мало лакше. Једно логично објашњење би било да се ради о економији у успону, да су пред Србијом добре перспективе и да нема дилеме да ће Србија узете кредите уредно враћати. Укратко, страни кредитори верују у светлу будућност Србије.

Друго могуће објашњење је да се Србији одобравају кредити како би се задужила до гуше, а затим била присиљена да прода све што је вредно и што су странци намерили да купе. Срећом, ово објашњење је у домену теорија завере, или у домену параноје. А као што је општепознато, свет ни изблиза није тако суров, напротив.

Ако је веровати медијима, Србија се спрема да прода Телеком заинтересованим странцима. Како је претходни покушај „жутих издајника“ пропао због ниске понуђене цене и снажног отпора патриотске јавности, нови покушај би могао проћи, јер сада продају врши „патриотски блок“. [\[1\]](#)

Продаја "Телекома", или моћ великих идеја

Пише: Небојша Катић

четвртак, 22 јануар 2015 12:05

